

ри на жандармерията, а не на милицията, както го иска Графъ Шуваловъ. Съ тая мисль Н. Прѣвосходителство прѣдлага да се приематъ за напрѣдъ и християнетѣ въ редоветѣ на жандармерията и да се достави на християнскій елементъ възможность за въздиганіе въ подофицерскій и офицерскій чинове. Да се ограничи правото за поставяние въ страната на гарнизони, това би се погледнало съ съжаление и отъ самото население, защото редовната турска войска всекога е била върна на своитѣ длѣжности.

Графъ Шуваловъ отговаря, че назначението на жандармерията не е еднакво съ назначението на милицията. Първата има за длѣжност да поддържа порядъка и безопасността, а втората занимава мѣстото на редовната войска. Н. Прѣвосходителство разбира, освѣнъ това, че милицията ще бѣде отоманска, нѣ не и турска войска.

Мехмедъ Али паша възражава, че съставената отъ турци и християне милиция не ще бѣде така еднородна, както редовната войска, и бои се да не би подобно устройство да смути военнитѣ учреждения на държавата.

Лордъ Салисбюри пита, има ли въ нѣкои държави такъ вази милиция, каквато разбиратъ въ Англия.

Князь Бисмаркъ мисли, че прускій ландверъ и французската земска войска можтъ да се считатъ за милиция. Безъ да бѣде увѣренъ въ смисъла на французската дума милиция, Н. Свѣтлость счита за милиция такъвази войска, която при обикновеннитѣ обстоятелства се намира на огнищата си и само въ извънредни обстоятелства се свиква съ нарочита заповѣдь отъ господаря. Милицията, за която се говори тука, ще бѣде засѣдѣна и мѣстна войска, която се образува съ цѣль да се избѣгнатъ съприкосновенията на турската редовна войска съ християнското население. Споредъ миѣнцето на Князь Бисмарка, създаденото за християнетѣ въ турската войска положение не дава мѣсто на насърчване за влазяние на християнетѣ въ тая войска. По силата на нѣщата редовната войска всекога ще си остане мюсюманска войска. Въ мирно време милицията ще служи за обезпечение на общата тишина, а въ военно време тя би могла да усили войската на султана.

Н. Свѣтлость счита за своя длѣжност да добави, че въ качеството си на германскій представителъ той не може да остане въ този въпросъ неутраленъ. Инструкциитѣ му отъ Императора му заповѣдватъ изрично, щото на християнетѣ да се